

Ugriz ni le modrica...

Otrokovo grizenje je lahko velik problem, s katerim se morajo soočati starši.

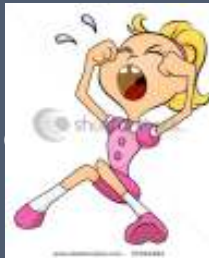
Starši otroka, ki je bil poškodovan, so pogosto jezni in užaljeni, starši otroka, ki grize, pa se čutijo osramočene in nemočne.

GRIZENJE OTROK JE V
STAROSTI OD PRVEGA
DO TRETJEGA LETA
PRECEJ POGOSTO.

Grizenje je neželjeno, agresivno vedenje.

Podobno je pretepanju, vendar je mnogo bolj nevarno. Majhni otroci imajo namreč močnejše čeljustne mišice kot pa mišice v rokah, zato so lahko posledice bolj resne.

Poleg tega se lahko ugriz zgodi izredno hitro in niti ni časa za ustrezno reakcijo s strani odraslega, s katero bi lahko ugriz preprečili.

ZA KONEC

Grizenje je problem, ki **običajno z razvojem izzveni**.

V večini primerom otroci prenehajo z grizenjem, ko se njihove jezikovne sposobnosti bolj razvijejo.

Tedaj lahko otrok svojo jezo in frustriranost izrazi tudi z besedami. Vloga staršev in vzgojiteljev pa je, da so **dosledni in odločni pri preprečevanju tega nezaželenega vedenja**.

Grizenje je pogosto velik šok za starše, ki se z njim soočajo. Ni pomembno iskati krivcev, pomembno je, da starši postanejo aktivni v iskanju in odpravljanju vzrokov za to vedenje.

Če se grizenje kljub vsemu našemu trudu nadaljuje, bo morda v zvezi s tem vedenjem potrebna strokovna pomoč. Strokovnjak bo pomagal odkriti vzrok grizenja in skušal odpraviti ali vsaj omiliti to obliko vedenja.

Viri: 1.
OTROCI, KI GRIZEJO (<http://www.vrtecandersen.si/svetovalna-sluzba>)
2. UGRIZ NI LE MODRICA, UGRIZ JE SPOROČILO (<http://www.vrtec-kamnik.si/vrtec/>)

VRTEC BISTRICA

GRIZENJE OTROK

PRIPRAVILA: mag. Erika Hvala, socialna pedagoginja

GRIZENJE OTROK

ZAKAJ OTROCI GRIZEJO?

Grizenje je **precej običajno** pa tudi **precej pogosto pri malčkih** (v starosti od prvega do tretjega leta). Rečemo lahko, da je do neke mere "normalna" reakcija za to starostno skupino otrok.

- RAZISKOVANJE
- UGRIZ V AFEKTU
- POSNEMANJE
- STRES
- RAST ZOB
- PRIDOBIVANJE POZORNOSTI
- »KONTROLA« NAD DRUGIMI
- DOJEMANJE ODNOSA VZROK-POSLEDICA

Od sprožilca vedenja je odvisno tudi naše reagiranje, veliko lahko naredimo, če deluje **preventivno**:

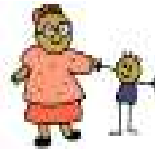
-Če ugotovite, da je grizenje posledica raziskovanja in rasti zobk, dajte otroku krpo ali gumijast obroč, ki ga bo lahko žvečil.

-Če otrok grize zato, ker je utrujen ali lačen, bodite pozorni na njegov dnevni ritem in to, ali se otrok dovolj naspi in naje.

-Če je grizenje posledica prepira med dvema otrokoma zaradi igrache, imejte na voljo druge igrache. Malčke težje prepričamo, da bi svoje igrache delili, saj še nimajo razvitih spretnosti pogajanja in še ne (težko) razumejo perspektivo drugega.

-Če otrok grize zato, da bi pridobil pozornost odraslega, poskušajte z njim preživeti več časa, še posebej takrat, ko je njegovo vedenje pozitivno. Otroka se pohvali, ko se lepo igra z drugimi, s tem se uči, da je takšno vedenje zaželeno.

-Če otrok doživlja stres zaradi posebnih dogodkov v družini ali vrtcu, se moramo odrasli potruditi, da bo otrokov vsakdan kljub temu čim bolj normalen. Otrok mora imeti občutek, da ga podpiramo in sprejemamo. Otroci se sprostijo v igri.

KAKO RAVNATI OB UGRIZU?

Discipliniranje otroka, ki grize, je lahko zelo naporno. Otroci v starosti do treh let običajno še ne morejo popolnoma razumeti, kaj jim želimo povedati.

NIKOLI ne smemo, otroka, ki grize, ugrizniti nazaj ali pa spodbuditi žrtev, da se mu tako maščuje.

Na ta način samo kažemo, da je agresivno vedenje sprejemljivo.

KAJ LAHKO NAREDIMO?

- Otroku moramo postaviti **jasne meje** (kaj se sme, kaj se ne sme, kaj lahko dela, česa ne sme). Pravila morajo biti enostavna in jasna. Pomembno je, da se jih držimo tako v vrtcu kot doma.
- Otroku, ki grize, moramo vedno sporočiti, da nje-

govo vedenje ni sprejemljivo. Primer: "Ne! Ni lepo, če grizeš. ___ boli, če ga ugrizneš. Ne dovolim ti, da bi grizel ___ ali druge otroke." Hkrati pa mu moramo sporočiti, katero vedenje je sprejemljivo.

- Otroka moramo naučiti **sprejemljivega, nadomestnega vedenja**. ("___, namesto da ugrizneš, ji lahko poveš, naj ti neha nagajati. Reci ji, naj se umakne.")

- Kadar se otrok razjezi in zgubi kontrolo nad svojim vedenjem, koristi tudi nekaj trenutkov "izolacije" (poskrbimo za varnost otroka). V tem času se otrok pomiri, z njim se lahko umirjeno pogovorimo o njegovem vedenju.

- Ko pride do ugriza je potrebno zaščititi otroka, ki je bil ugrizen. Potrdimo njegova čustva: «Ugriz boli. Gotovo te boli. Pridi, bova uredila, da bo manj bolelo.» S tem otroku, ki je grizel podamo sporočilo, da grizenje boli.
- Otroka, ki je ugriznil povabimo, **da nam pomaga pomiriti in poskrbeti za poškodovanega otroka**.»Pridi, pomagaj nama, pregnati bolečino.« S tem spodbujamo empatijo in otroka učimo, da sprejme odgovornost za nesprejemljivo vedenje.
- Otroka, ki je doživel ugriz, oskrbite in na mesto ugriza obložite mrzel obkladek.